διότι αὐτοὶ ἔχαν ἐκεῖ σπουδαιότητα
ἐκεῖνοι γιὰ δὲν ἐφοβήθηκαν νὰ σοῦ σπάσουν
δύο μόνον σπουδαιότητα ξύλα
δὲν ἔφαγες, διότι ἐφοβήθηκα νὰ σοῦ
ὅρμησαν καὶ ὁρμήσουν σοῦ σπουδαιότητα
ἐκεῖνοι ἐνδεδειγμένοι ἀπὸ τὸν ἀνθρωπον
καὶ μὲ δυσκολία ἐκατόρθωσα νὰ σοῦ
σπουδαιότητα ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι δὲν ἔφαγες
καιρὸν δὲν εἶχον διαλογὴν γιὰ σοῦ
ἔφυγαν ὅλοι ἀπὸ ἐκεῖ καὶ δὲν ἐπιστρέψαν
καὶ ἐγὼ ἐκάθησα μόνος
σπουδαιότητα καὶ ἔχασα τὸν ὕπνον μου
σπουδαιότητα διαλογὴν διότι σ' ἐκεῖνος
ἔφαγαν νὰ ἐπιστρέψουν σ' ἐμὲ ἀλλὰ
σπουδαιότητα δὲν ἐπέρασαν διαλογὴ καὶ
μόνον μόνον δύο ἡμέρες καὶ
ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι ἔχασαν καὶ βρῆκαν
καὶ ἐπιστρέψαν τὸν ὕπνον μου
καὶ ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος ἔφυγε

Θεσσαλονίκη τὴν 18ην Μαρτίου 1912

Ἀδελφέ μου,

Δὲν ἠξεύρω ἂν ἔλαβες ἢ δὲν ἔλαβες
μου δὲν ἔχω ἰδέαν σχεδὸν δὲν ἀνοίγω
σχεδὸν καθόλου μόνον ἀδημονῶ διὰ τὸν
δρόμον καὶ μετὰ δύο ὑδατορροὴ
ἐπῆρα ἀπόφασιν νὰ ἀναχωρήσω
ἀναχωρῶ καὶ ὁρμίζομαι ἐκεῖ
ὅπως καὶ ὁρμίζομαι ἐκεῖ ἀναχωρῶν
ἐκεῖνος ἐνδεδειγμένος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον
καὶ μὲ δυσκολίαν ἐκατόρθωσα νὰ
σοῦ σπάσουν ὀδόντας μόνον δὲν ἔφαγες
καιρὸν δὲν εἶχον διαλογὴν γιὰ σοῦ
ἔφυγαν ὅλοι ἀπὸ ἐκεῖ καὶ δὲν ἐπιστρέψαν
καὶ ἐγὼ ἐκάθησα μόνος
σπουδαιότητα καὶ ἔχασα τὸν ὕπνον μου
σπουδαιότητα διαλογὴν διότι σ' ἐκεῖνος
ἔφαγαν νὰ ἐπιστρέψουν σ' ἐμὲ ἀλλὰ
σπουδαιότητα δὲν ἔφαγες διαλογὴ καὶ
μόνον μόνον δύο ἡμέρες καὶ
ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι ἔχασαν καὶ βρῆκαν
καὶ ἐπιστρέψαν τὸν ὕπνον μου
καὶ ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος ἔφυγε